

LIBRIS

Clara Toma

We know
books

Alchimia prosperității

**idei și practici pentru
crearea și păstrarea abundenței
în viața noastră**

Editura Carte Inspirată

chimie. Alchimie...

În familia în care ne naștem, primim fiecare din noi diferite „rețete”, despre cum să privim, cum să tratăm, cum să folosim banii sau timpul. (despre energie ca resursă am aflat târziu și nicidecum în mediul de familie.)

Aceste modele le preluăm de la vârstă fragedă.

Le preluăm, pe de o parte, prin observare și copiere - vedem ce fac părinții noștri cu timpul și cu banii și le ducem mai departe în viața noastră de adult, adesea fără să ne dăm seama că nu sunt alegerile personale ci replici multiplicat ale unor tipare care poate nu ni se potrivesc deloc.

Preluăm, pe de altă parte, modele, prin educația directă, de tip sugestiv sau imperativ, pe care părinții și educatorii noștri din copilărie ne-au predat-o ca fiind literă de lege.

Sunt copii care au integrat modelul preluat inconștient și l-au dus mai departe. Alții au integrat modelul educațional care li s-a predat explicit (cu vorbă bună sau vorbe aspre) și au fost obligați să îl repete până când a devenit parte din sistemul lor de operare în viață.

De foarte multe ori, modelele preluate în copilărie cu privire la bani, timp, abundență, sărăcie, prosperitate, suficiență și insuficiență materială se bat cap în cap, se anulează reciproc, ceea ce mărește confuzia și comportamentele disfuncționale din viața de adult. Ceea ce conduce la blocaje în accesarea satisfacției materiale

dar și la accesarea acelei satisfacții interioare pe care eu o numesc împlinire personală.

Sunt familii în care mama este prea risipitoare și tatăl prea zgârcit. Iar bunicii par să aibă o cumpătare a cărei valoare adesea nu o putem accepta și integra. Fidelitatea inconștientă față de un parinte sau altul ori propria structură interioară, ne determină să urmăm mai degrabă un model, ignorându-l pe altul.

Adesea, deciziile din viața de adult se iau pe baza unor reacții inconștiente și a unor convingeri plantate în copilărie, care au devenit, în ani, bine înrădăcinate.

Mereu am fost fascinată de modul în care substanțele chimice se combină între ele și generează diverse tipuri de reacție.

Folosind metafora laboratorului de chimie, luăm și păstrăm ca și copii, în laboratorul interior, o substanță de la mama, una de la tata, poate încă una de la bunicul, alta de la învățătoarea dragă.

În anumite situații, în viața de adult, când suntem puși în fața unei decizii rapide care are legătură cu modul în care ne investim timpul, banii, energia sau cunoșterea, cumva, parcă fără controlul nostru, acele substanțe din laboratorul interior se „revarsă”, unele peste altele, se agită haotic sau se contopesc una cu alta, provocând o anumită reacție – uneori explozivă, uneori abia perceptibilă.

Luăm decizia pe baza acestor reacții și pare că totul e în echilibru și în ordine. Dar observăm, poate peste o zi, două sau... peste mai multe luni, că totul sare în aer. Și cel mai adesea efectele unei explozii nu ne sunt favorabile. Spun cel mai adesea, pentru că uneori se întâmplă în

viață și explozii care ne aruncă , așa, ca prin minune, acolo unde ne-am dorit mereu să ajungem.

Uneori reacția combinării unor substanțe chimice are efecte întârziate și nu înțelegem de ce un anumit lucru neplăcut ni se întâmplă într-un moment în care noi considerăm că am făcut lucrurile corect, coerent și armonios.

Cel care nu știe să prevadă, să gestioneze reacțiile combinării mai multor substanțe chimice din laboratorul personal, riscă să devină victima depozitului de flacoane cu substanțe despre care de cele mai multe ori nu scrie nimic pe etichetă- nici nume, nici instrucțiuni de utilizare, nici posibile efecte adverse sau... perverse.

Cam așa am funcționat eu apoape jumătate de secol din viața mea de până acum. Din explozie în explozie, pe terenul minat pe care îmi căutam, ca un soldat încrezător, prosperitatea, abundența, liniștea, timpul, odihna, pacea, iubirea...

Cam așa funcționăm majoritatea dintre noi, până când ne oprim din drum, ori măcar încetinim ritmul și ne întrebăm, în gând sau strigând; "ce, Doamne, iartă-mă, să mai fac și cum, că parcă totul îmi iese anapoda deși eu caut doar binele. Ce se întâmplă? De ce alții au și eu nu?! De ce unora le dai, Doamne, Dumnezeuule, cu carul iar mie cu degetarul? De ce, de ce, de ce?"

Când ne oprim din drum, de prea multă oboseală, din neputința vreunei boli, sau pentru că pur și simplu viața ne pune în cale un zid pe care scrie cu litere de-o schioapă: „până aici!,, , avem șansa să ne uităm mai atent către noi, și să vedem cu claritate ce avem în laboratorul interior, la purtător.

De la cine, de când, de ce am preluat toate recipientele cu elemente chimice despre care nu știm mare lucru în afara faptului că suntem depozitarii și purtătorii lor?

În acel moment de oprire, avem șansa să începem să facem un triaj în laboratorul ambulant cu substanțe chimice luate de aici, de colo, cu sau fara voia noastră.

Prin acest triaj atent, conștient, asumat, avem șansa să transformăm vechiul laborator-reactor chimic, într-un Laborator-Cuptor Alchimic.

Un Laborator unde să ne descoperim și să ne creăm, ca niște alchimiști pricepuți, propriile poțiuni cu care să aducem magia în viața noastră.

Magia aceea care pentru mine nu înseamnă să scuturăm de pe o baghetă de aur ori de alun praf de stele sau praf de zâne ca să visam frumos cum ne construim palate de iluzii în care ne ascundem de realitate.

Magia, așa cum am început să o văd eu, după ce mi-am julit genunchii și mi-au sângerat tălpile de atâta drum, este magia care transformă Nimicul în Ceva și Ceva-ul în Tot.

Este magia care face ca din mlaștini să crească nuferi.

Este magia care ne transformă reacțiile chimice în elixiruri alchimice.

Este magia care se întâmplă din clipa când alegem să uităm de tot ce am fost învățați de alșii și avem curajul și deschiderea să ne uităm la noi și la viață ca un copil care abia s-a născut.

Ca un copil înțelept, liber și curios, care își parcurge drumul înapoi către Sursa care l-a trimis în această școală a vieții ca să își amintească cine este.

Această școală a vieții în care putem alege dacă ne petrecem timpul în laboratorul chimic sau în Laboratorul

Putem alege. Libertatea alegerilor (oricât de contestat sau pusă la îndoială a fost și este) este darul suprem de Iubire al Divinității pentru noi. E un dar de Iubire și de încredere.

Chiar acum, când scriu aceste rânduri, am revelația faptului că Dumnezeu a avut mereu Încredere în mine. Și asta mi-a fost o resursă mult mai valoroasă decât Încrederea pe care eu am avut-o în Dumnezeu în diverse etape ale existenței mele.

Propunere de practică:

Așează-te confortabil, închide ochii, respiră profund și conștient de câteva ori.

Caută să te întoci în laboratorul amintirilor din copilărie și caută acele experiențe legate de partea materială a vieții, care simți că au avut un impact major asupra ta. Evenimente fericite sau nefericite trăite alături de familia ta, în care ai experimentat emoții foarte puternice, fie negative, fie pozitive.

Îți dau câteva exemple care te-ar putea ajuta în propriul proces de conștientizare: pierderea serviciului de către unul din părinți sau de către ambi, perioade de sărăcie maximă, o catastrofă care a distrus majoritatea bunurilor familiei (incendiu, inundație). Un exemplu poate fi chiar un succes financiar al unuia din părinți, succes care însă s-a bazat pe sacrificiul timpului petrecut cu familia.

Scrive câteva acele amintiri care te-au impactat cel mai mult. Apoi, dedesubtul fiecărei amintiri, enumeră acele emoții pe care le-ai simțit în acele momente.

Cum te-ai simțit trăind acea experiență alături de familie?

Care au fost reacțiile părinților?

Ce explicații ți-au oferit?(dacă au făcut asta...)

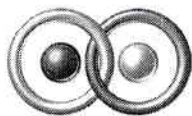
Care au fost reacțiile tale?

Ce „lecții,, , concluzii ai luat din acele întâmplări?

În ce fel de „recipient,, (cu sau fără etchichetă, transparent sau opac, închis sau deschis) le-ai depozitat în laboratorul tău interior?

Dă-ți libertatea de a scoate la suprafață amintiri, emoții, credințe pe care le ții de mult timp depozitate în laboratorul interior.

Exprimarea, verbal sau în scris, a acelor emoții intense, stocate în memoria trecutului, deblochează energie și vei crea spațiu pentru procesul de alchimizare pe care îl vei parcurge în continuare.

*Banul este un servitor bun,
dar un stăpân rău.
A. Dumas*

